

ROMANIA
CURTEA SUPREMA DE JUSTITIE
- Secțiile Unite -

DECIZIA Nr. II

Dosar nr. 3/1999

Sedința de la 10 mai 1999

Sub președinția
Vicepreședintelui Curții Supreme de Justiție,

S-a luat în examinare recursul în interesul legii cu privire la instanța competentă să soluționeze, în fond, cererile de autorizare a funcționării, ca persoane juridice, a caselor de ajutor reciproc ale salariaților, precum și de înregistrare a acestora în registrul persoanelor juridice.

Ministerul Public a fost reprezentat de prim-adjunctul procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, care a susținut recursul în interesul legii, cerând să se decidă că instanța competentă să soluționeze, în fond, cererile pentru autorizarea funcționării, ca persoane juridice, a caselor de ajutor reciproc ale salariaților, precum și de înregistrare a acestora în registrul persoanelor juridice, este judecătoria.

SECTIILE UNITE

Deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

În aplicarea dispozițiilor art.2 alin.2 din Legea nr.122 din 16 octombrie 1996 privind regimul juridic al caselor de ajutor reciproc ale salariaților, instanțele judecătorești nu au un punct de vedere unitar.

Astfel, unele instanțe, invocând prevederile art.89 și 90 alin.2 din Legea nr.21/1924 și pe cele ale art.14 și 16 alin.1 din Regulamentul de aplicarea dispozițiilor legii pentru persoanele juridice din 19 aprilie 1924, au considerat că tribunalului îi revine competența de a soluționa, în primă instanță, cererile de autorizare a funcționării, ca persoane juridice, a caselor de ajutor reciproc ale salariaților, precum și de înregistrare a acestora în registrul persoanelor juridice.

Alte instanțe, dimpotrivă, s-au pronunțat în sensul că judecătoria este competentă să soluționeze, în primă instanță, asemenea cereri.

Aceste din urmă instanțe au procedat legal.

În conformitate cu prevederile art.2 alin.2 din Legea nr.122/1996, privind regimul juridic al caselor de ajutor reciproc ale salariaților, "actul constitutiv și statutul casei de ajutor reciproc a salariaților se depun, împreună cu cererea pentru dobândirea personalității juridice, la judecătoria în a cărei rază teritorială aceasta își are sediul".

Mai mult, prin art.6 din aceeași lege, reglementându-se situația caselor de ajutor reciproc ale salariaților care funcționau în baza Decretului nr.358/1949, s-a prevăzut, pentru acestea, obligativitatea de a-și pune de acord statutele proprii cu noile dispoziții legale, precum și de a se înregistra la judecătoria în a cărei rază teritorială își au sediul.

Este adevărat că prin art.3 din legea menționată se precizează că aceste case de ajutor reciproc se constituie și funcționează, ca persoane juridice, în condițiile Legii nr.21/1924.

Prevederea la art.3 din Legea nr.24/1924 că "asociațiunile și așezămintele fără scop lucrativ sau patrimonial nu pot dobândi personalitate juridică decât pe temeiul unei deciziuni motivate a tribunalului civil în circumscripția căruia s-au constituit", dată la cererea celor interesați, ca și reglementările de la art.89 și 90 ale alin.2 din aceeași lege, nu justifică atribuirea competenței tribunalului de a soluționa, în primă instanță, cererile de autorizare a funcționării, ca persoane juridice, a caselor de ajutor reciproc ale salariaților, precum și de înregistrare a acestora în registrul persoanelor juridice, cât timp, pentru aceste cazuri, a fost adoptată o reglementare specială derogatorie de la prevederile menționate.

Rațiunea stabilirii competenței judecătoriei de a soluționa, în primă instanță, cererile de autorizare a funcționării caselor de ajutor reciproc și de înregistrare a acestora în registrul persoanelor juridice nu poate fi pusă în discuție și pentru că dispozițiile imperative înscrise, în acest sens, la art.2 alin.2 și la art.6 din Legea nr.122/1996, au fost adoptate ulterior reglementărilor ce erau în vigoare când judecătoriile nu țineau, ca în prezent, evidența persoanelor juridice din această categorie, o atare evidență fiind organizată, atunci, numai în cadrul tribunalelor.

În consecință, în conformitate cu prevederile art.26 lit.b din Legea nr.56/1993 a Curții Supreme de Justiție, republicată și ale art.329 din Codul de procedură civilă, urmează a se admite recursul în interesul legii și a se stabili că instanța competentă să soluționeze, în fond, cererile de autorizare a funcționării, ca persoane juridice, a caselor de ajutor reciproc ale salariaților, precum și de înregistrare a acestora în registrul persoanelor juridice, este judecătoria în a cărei rază teritorială își au sediul.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE

Admite recursul în interesul legii.

Stabilește că instanța competentă să soluționeze, în fond, cererile pentru autorizarea funcționării, ca persoane juridice, a caselor de ajutor reciproc ale salariaților, precum și de înregistrare a acestora în registrul persoanelor juridice, este judecătoria în a cărei rază teritorială își au sediul.

Pronunțată, azi 10 mai 1999.